ใบงานการทดลองที่ 14 เรื่อง เทคนิคการหาค่ามากที่สุดและน้อยที่สุด

1. จุดประสงค์ทั่วไป

3.1. รู้และเข้าใจแนวทางการประยุกต์การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 3.1.1. ออกแบบแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อหาค่ามากที่สุดและน้อยที่สุด
- 3.1.2. วิเคราะห์แนวทางการหาค่ามากที่สุดและน้อยที่สุด
- 3.1.3. วางหลักการโครงสร้างการหาค่ามากที่สุดและน้อยที่สุด
- 3.1.4. ฝึกหัดและทดลองการหาค่ามากที่สุดและน้อยที่สุด

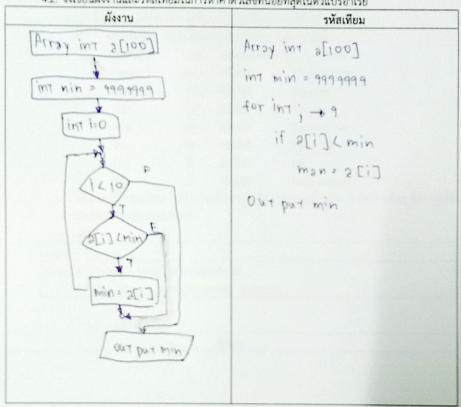
3. เครื่องมือและอุปกรณ์

เครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องที่ติดตั้งโปรแกรม Dev-C

4. ทฤษฎีการทดลอง

4.1. จงเขียนผังงานและรหัสเทียมในการหาค่าตัวเลขที่มากที่สุดในตัวแปรอาเรย์	
ผังงาน	รหัสเทียม
int i = 0 int i = 0	Array int 2[100] int max = -999999 for int i = 0 + 9 if 2[i] > max max = 2[i] out put max

จงเขียนผังงานและรหัสเทียมในการหาค่าตัวเลขที่น้อยที่สุดในตัวแปรอาเรย์

4.3. จะยกตัวอย่างการเรียกใช้งานคำสั่งในพังก์ชันหลักเพื่อหาคำที่มากที่สุดในอาเรย์

สิงสั่ว for เค็บใช้ใจการอาการและแก้จะจังลูลโปเหลือกิจันแล้วใช้ if เชิดว่า

จังละสัสเการาชาจไม่ for (i = 0 * i < (oun+ ! i++) {

if (derect] > max) {

mex * late[i];

4.4. จะยกตัวอย่างการเรียกใช้งานคำสั่งในพังก์ชุ้นหลักเพื่อหาคำที่น้อยที่สุดในอาเรย์ เอา เชียงวิสาราชาลามากจะสุดสิงครามาราชาสามา

min = 4212[i];

for (i = 0; i < (ou n1; i++) }

if (date[1] < min) }

min = 4212[i];

6. สรุปผลการปฏิบัติงาน
7. คำถามทางการทดลอง
7.1. จงอธิบายเหตุผลของการกำหนดค่าเริ่มต้นตัวแปร max=-999999 เฉียนโน ตารั้นอ่ากันจนาเลดีนการเปรี่นแท้งหล่าตาลมากเขา ติวนั้น จีเนลนทั้ง เมื่อนั้น ตารั้นอ่ากันจนาจอย่าลูสกอรล่าลมกับสุด โด้ลมกับข่า เน้น หมักใช้ค่า เลาสุด (จ ไม่สามากหางแล้ว จ่ะล้วเข่า อได้แหมงละคณีสาขใจมนุลมหาง ลักกุลาดาลั้งออกมีปรับแท้งแม่
7.2. จงระบุความแตกต่างในการหาค่ามากที่สุด/น้อยที่สุดของตัวแปรอาเรย์แบบธรรมดาและตัวแปร อาเรย์ของโครงสร้างข้อมูล
เซ็สอ เผ่า อันเลยเลย ราวางอน ล่ ผูอหางอุอริษมาบล่าลูอง กูษอราเศมบูลัสบูล ผู แระ ลู แกลหายุ่งอ่า รูวาเลบคุมรายาร ขณะ ขณะ ล่านบูล อานายลกคุมกลายอย่าง - อราวาแลบอมรายออยแกร อน รล่าลกรายสำระถกผูอรณ์ เครื่องแกร พระอยู่รายสาขอ